

De tijd vliegt

Welkom in deze podcastserie over onthaasting. Aflevering 1: Even stilstaan. Tijd is kostbaar. En gaat zo snel voorbij. De tijd 'vliegt', zegt men. Wie zou durven beweren dat hij of zij niet geraakt wordt door het steeds snellere leef- en werkritme? Alle domeinen van ons persoonlijk leven, maar ook van het openbaar leven krijgen ermee te maken. Steeds meer, steeds beter, steeds sneller. Leven in een wervelende wereld kan opwindend zijn. Maar het kan ook te veel worden. De druk kan te groot worden: haast, stress, werkdruk, burn-out. Je kunt ziek worden aan de tijd. Je zou verwachten dat we door de technologie tijd zouden 'winnen'; hoe komt dan dat we de indruk hebben dat we steeds minder tijd hebben? Een cultuur die alleen oog heeft voor prestatie en resultaat, laat geen ruimte meer voor het langzame rijpen en groeien. Steeds meer, beter, sneller: het berokkent ook schade aan het milieu en de levenskwaliteit van een groot deel van de mensheid.

Is dat wat wij verlangen? Maakt het ons gelukkig? Velen onder ons lijken wat in de knoei te zitten met de tijd. Hebben we de juiste relatie tot tijd en duur verloren?

Misschien hebben we nu even iets anders nodig. Misschien is nu afstand nemen aan de orde: van het geloof in de maakbaarheid, van prestatie en resultaat, van beter, sneller, meer. Misschien is nu stilstaan aan de orde, het tempo verlagen, ons opnieuw oriënteren, de weg opnieuw bepalen. Om een andere verhouding tot de tijd te ontdekken. De tijd niet als een tegenstander, maar als een vriend als een gave van God. Om dat te vinden waarnaar wij werkelijk op zoek zijn, zodat we tot rust komen en ons verlangen verstillt

Het evangelie van Marcus toont ons een Jezus die vaak gehaast is. Het woord 'meteen' komt er dikwijls in voor. Toch kan Jezus ook afstand nemen van haast en drukte, en Hij nodigt ook zijn leerlingen daartoe uit. we luisteren naar hoofdstuk 6 vanaf vers 30 (6,30-32):

Zodra je merkt dat je gejaagd en gespannen bent, is het ogenblik gekomen om te reageren en te zeggen: stop! Vooraleer verder te gaan, is het goed even stil te staan en de weg naar binnen te zoeken: stil blijven staan rustig waarnemen wat om je heen is wat in je is waardoor je je bedreigd voelt, waarom je zo gejaagd bent. Sluit misschien even je ogen, leg je handen in je schoot en keer in tot jezelf. Misschien ben je bezig met een werk dat je heel belangrijk vindt en dat je absoluut wilt afwerken. Dat is niet erg. Het werk kan wachten. Als je stilvalt, zul je merken dat de wereld niet vergaat. Die draait gewoon door.

Probeer de komende dagen af en toe even stil te blijven staan: vertragen, stilstaan, gaan zitten en laten bezinken wat in je beweegt. Je positie opnieuw bepalen en richting kiezen. Zo nu en dan het tempo verlagen, stilhouden, uit je diepte beelden laten opkomen, dankbaar zijn en kijken wat zij je willen laten zien, waarheen ze je wijzen